

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/97/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211011140
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7211011140.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného X. X. pre prečin podľa § 228 ods. 1 písm. c/, ods. 3 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 5. mája 2017 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného X. X., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z., J. XX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 20.09.2011 sp. zn. 3Pv 892/2008 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c/, ods. 3 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

ako konateľ spoločnosti W., spol. s r.o., Košice so sídlom X. I. XX, Košice, IČO: XX XXX XXX, na škodu jej veriteľa U., a.s. so sídlom Z. XXX/XXX, W. nad O., IČO: XX XXX XXX, odstránil majetok spoločnosti W., spol. s r.o., S. tým spôsobom, že

- na základe kúpnej zmluvy z 11.11.2005 s povolením vkladu Správou katastra nehnuteľností B. K. I. dňa 16.06.2006, previedol odpredajom na svoju osobu vlastnícke práva k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. 444 ležiacim v katastrálnom území Z. nad I. so všetkým ich faktickým a právnym príslušenstvom za celkovú dohodnutú a podhodnotenú kúpnu cenu 600.000,- Sk (19.916,35 Eur), ktoré následne dal späť do prenájmu spoločnosti W., spol. s r.o., S. so stanoveným mesačným príjmom 50.000,- Sk na základe Zmluvy č. 1/2006 o nájme nebytových priestorov z 01.07.2006, následne odpredal postupne zariadenie a iný hnuťelný majetok spoločnosti W., spol. s r.o., S. v dňoch:
- 26.05.2006 faktúrou č. 690025 za sumu 61.880,- Sk (2.054,04 Eur), následne dňa 08.06.2006 faktúrou č. 690030 za sumu 357.000,- Sk (11.850,23 Eur) subjektu s názvom D., s.r.o. so sídlom v S.,
- 12.06.2006 faktúrou č. 690031 za sumu 36.295,- Sk (1.204,77 Eur), následne dňa 15.06.2006 faktúrou č. 690032 za sumu 16.660,- (553,01 Eur) subjektu s názvom J. X. X. so sídlom v W.,
- 10.07.2006 faktúrou č. 690042 za sumu 2.380.000,- Sk (79.001,53 Eur), následne dňa 01.08.2006 faktúrou č. 690093 za sumu 333.646,- Sk (11.075,02 Eur) subjektu s názvom F., spoločnosť s ručením obmedzeným so sídlom v F.,
- 07.08.2006 faktúrou č. 690080 za sumu 302.450,- Sk (10.039,50 Eur), následne dňa 27.09.2006 faktúrou č. 690129 za sumu 142.800,- Sk (4.740,09 Eur) subjektu s názvom D., s.r.o. so sídlom v S.,
aj napriek tomu, že vedel o existencii splatnej pohľadávky voči tejto spoločnosti vo výške viac ako 2 milióny Sk, čím spôsobil úpadok spoločnosti W., spol. s r.o., S. a zmaril uspokojenie jej veriteľa U., a.s. a spôsobil mu škodu vo výške 2.570.446,28 Sk (85.323,19 Eur).
nakolko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkazuje poškodeného U., a.s., Z. XXX, W. K. O., H.: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie obžalovaného X. X. sa pred podpísaným súdom vedie na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3Pv 892/2008 zo dňa 20.09.2011, podľa ktorej mal sa dopustiť prečinu zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c/, ods. 3 Trestného zákona spôsobom v obžalobe, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku popísaným.

Po vykonaní dokazovania výsluchom obžalovaného, svedkov, prečítaním znaleckého posudku a listín okresný súd v predmetnej trestnej veci rozhodol dňa 06.05.2015, kedy rozsudkom sp. zn. 5T 97/2011 uznal obžalovaného za vinného skutkovo i právne v súlade s obžalobou, uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov a zaviazal ho povinnosťou nahradiť poškodenému spôsobenú majetkovú škodu vo výške 85.323,19 €. Rozsudok preskúmal na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 4To/47/2015 zo dňa 16.12.2015 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia odvolací súd konštatoval, že konanie obžalovaného v určitých fázach vykazuje známky nekalosti, avšak pri celkovom hodnotení nie v takej miere, ktorá by postačovala na rozhodnutie o vine obžalovaného, vytkol rozsudku, že z jeho výrokovej časti nie je zrejmé, o akú konkrétnu splatnú pohľadávku poškodeného, o ktorej mal mať obžalovaný vedomosť, sa jednalo, že nebolo dostatočne zistené, že by faktúrami uvedenými vo výrokovej časti rozsudku bol spôsobený úpadok spoločnosti W., spol. s r.o., a ani preukázané ako obžalovaný zaviniť úpadok tejto spoločnosti, ktorý znalkyňa konštatovala už v roku 2005.

Po vrátení veci okresný súd doplnil dokazovanie opätovným výsluchom zástupcu poškodenej spoločnosti - svedka H.. U. W. a prečítaním zabezpečených listín, vrátane podstatného obsahu spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 17C/201/2007, ako to uložil odvolací súd a na hlavnom pojednávaní dňa 10.08.2016 rozsudkom sp. zn. 5T 97/2011 uznal obžalovaného za vinného, ktorého konanie na rozdiel od obžaloby kvalifikoval ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 289 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona, súčasne upravil skutok, do ktorého pojal faktúry, identifikoval ich číslom a dátumom vystavenia, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a zároveň uložil mu povinnosť nahradiť poškodenému U., a.s. majetkovú škodu vo výške 85.323,19 €. Aj tento rozsudok napadol odvolaním obžalovaný, Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4To/103/2016 zo dňa 30.12.2016 ho zrušil v celom rozsahu a vec opäť vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vytkol okresnému súdu, že sa dal, rovnako ako prokurátor, ktorý má byť v rámci konania a dokazovania aktívny, usmerňovať poškodeným, ktorý neosvedčil svoj nárok na zaplatenie sumy, ktorú uplatnil v trestnom konaní, ani v civilnom konaní, v ktorom zobral späť žalobu a až po tomto kroku podal podnet na začatie trestného stíhania. Kým v prvom zrušujúcom uznesení uložil okresnému súdu upraviť skutok doplnením pohľadávok poškodenej spoločnosti U., a.s. a to označením faktúr a dátumom ich vystavenia, v druhom zrušujúcom uznesení vytkol okresnému súdu, že mechanicky, arbitrárne do výrokovej časti pojal tieto faktúry, čím nebola zachovaná totožnosť skutku vo vzťahu k obžalobnému návrhu a vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia a uložil vykonať dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia zo dňa 16.12.2015.

Prokurátor ani obžalovaný nepredložili nové dôkazy ani návrhy na doplnenie dokazovania, poškodený navrhol doplniť dokazovanie listinami - daňovými priznaniami k dani z pridanej hodnoty aj k dani z príjmov právnickej osoby W. s.r.o. za roky 2004 - 2006, súvahami a výsledkami s prílohami za roky 2004 a 2005 a predlikvidačnou mimoriadnou uzávierkovou dokumentáciou za rok 2006. Návrh poškodeného súd odmietol ako nedôvodný, vykonané dôkazy opätovne vyhodnotil a rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný X. X. od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie skutku kladeného mu za vinu, na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe. V prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní uvádzal, že v odbore pekárenského priemyslu pôsobil asi 40 rokov, od roku 2001 bol jedným z troch konateľov W., spol. s r.o., od roku 2004 bol jediným konateľom spoločnosti. Pôvodní dvaja konatelia boli iného odborného zamerania, neboli známi problematiky, preto sa z vlastného presvedčenia vzdali funkcie konateľov. V majetku spoločnosti W. boli tri pekárne, v Košiciach, W. a v Z., plus na základe nájmovej zmluvy si W. prenajímala od spoločnosti F., s.r.o. pekáreň v F.. Prevádzky v W. a v Z. boli zakúpené v rámci malej privatizácie, kde napríklad na pekáreň W. bol investičný náklad 8.000.000,- Sk, oproti mesačnej produkcii 100.000,- Sk. Na obstaranie prevádzky bolo vysoké úverové zaťaženie, spoločnosť

nebola schopná riadne a včas úvery splácať, v dôsledku čoho boli vyrúbené sankčné úroky. Celkové úverové zaťaženie bolo asi 40.000.000,- Sk a na úrokoch sa zaplatilo okolo 15.000.000,- Sk. Pekáreň v F. tvorila asi 70% výrobnej a obchodnej produkcie, avšak W. za ňu platila vysoké nájomné, 72.000,- Sk mesačne. Spoločnosť bola prakticky od roku 2003 predurčená na zánik a to z dôvodu vysokých obstarávacích nákladov a nákladov na technický rozvoj. Okrem spomenutého úverového zaťaženia vznikla v roku 2003 požiadavka na technický rozvoj, zakúpili sa múčne silá a linky na spracovanie pečiva a chleba, avšak v tom istom roku výroba poklesla takmer o 50%, keďže na trhu sa etablovali obchodné reťazce a aj napriek vyvinutej snahe nebolo možné dostať sa do ich obchodnej konkurencieschopnosti. V dôsledku uvedeného sa ekonomika spoločnosti prehlbovala do straty. V roku 2006 VÚB predala, z dôvodu neplnenia úverových záväzkov, pohľadávku vo výške 4.000.000,- Sk firme D., s.r.o., ktorá sa stala vlastníkom pekárne v Košiciach. V tom istom roku U. vypovedal W.-u zmluvu o dielo, na základe ktorej viedol ekonomickú agendu W.-u. Aby zachránil W., navrhol H.. W., ktorý zastupoval U., vytvorenie spoločného podniku, čo menovaný odmietol s tým, že U. je ekonomicky slabý a spoločný podnik by neuitiahol. Spoločnosť W. v rokoch 2003 až 2005 vytvárala zisk, avšak len účtovný, v skutočnosti nemala dostatok finančných zdrojov na splácanie svojich záväzkov, s poukazom najmä na úver, ktorý splácala z hotových finančných prostriedkov. On ako fyzická osoba požičal spoločnosti W. na základe zmlúv o pôžičke z 13.8.1998, 2.1.1999 a 1.7.2003 cca 1.000.000,- Sk, z ktorých peňazí, v prvom prípade 400.000,- Sk, boli vysporiadané záväzky voči U.-u, v druhom prípade 500.000,- Sk, boli vyplatené mzdy zamestnancom. Na pôžičky použil vlastné zdroje, plus požičal si od príbuzných. Pôžičky boli v účtovníctve W.-u riadne záúčtované. Spoločníci H.. X. a H.. X. na neho previedli svoje pohľadávky, ktoré mali voči W.-u vo výške okolo 3.000.000,- Sk titulom nevrátených pôžičiek. Rozhodol sa skapitalizovať svoju pohľadávku vo výške 4.000.000,- Sk takým spôsobom, že pekáreň v Z. previedol na seba ako na fyzickú osobu, nakoľko však nemal oprávnenie ako fyzická osoba podnikať, pre zachovanie kontinuity výroby pekáreň prenajal W.-u. Toto je jediný prípad kedy previedol vlastnícke práva spoločnosti W. na svoju osobu, ostatné prevody, ako sa mu to kladie za vinu, nezrealizoval. Pravdou je, že snažil sa prediť hmotný majetok zabudovaný v pekárni v Košiciach, aby z výnosu uspokojil pohľadávky U.-u, avšak zariadenie pekárne zostalo na svojom pôvodnom mieste, oproti preberacím protokolom ich prevzala firma D.. Faktúry označené v obžalobe síce boli vystavené, avšak nedošlo k ich úhradám, obchod sa neuskutočnil, nevie či sú zaevidované v účtovníctve W.-u. To isté platí aj pre predajňu v W., ktorú si do vlastníctva prevzal pôvodný majiteľ J. X. X., kde však zariadenie pekárne bolo nefunkčné. Rovnako to bolo aj vo vzťahu k spoločnosti F., ktorá v roku 2005 už nevykonávala podnikateľskú činnosť a v roku 2006 jej fakturoval tak, ako je to uvedené v obžalobe, na základe platobného rozkazu Okresného súdu Košice II, ktorým bola spoločnosti W. uložená povinnosť vyplatiť spoločnosti F. dlžnú sumu. Faktúry boli spoločnosti F. vystavené na základe kúpno-predajných zmlúv zo dňa 1.6.2006, predmetom ktorých bolo strojno-technologické zariadenie pekárne, za F. uzavreli zmluvu H.. X. a H.. X., konatelia spoločnosti. Pred vystavením faktúr uvedených v obžalobe prejednal fakturáciu so zástupcami odberateľov, na jeho pokyn vyhotovila faktúry účtovníčka B.. Potvrdil, že do roku 2007 bol jedným z troch spoločníkov a konateľov spoločnosti F., s.r.o.. Nevidel kolíziu záujmov v tom, že poškodená spoločnosť U. mala obchodný vzťah iba so W.-om a jemu aj účtovala, pričom fyzicky sa múka dodávala aj spoločnosti F., ktorá za dodaný tovar nezaplatila W.-u, ale na základe trojzápočtu U.-u, asi 1.700.000,- Sk. V roku 2003 bol dlh W.-u voči U.-u vo výške 3.700.000,- Sk, postupnými úhradami splatných faktúr sa znížil na konečnú sumu 2.500.000,- Sk. V prípravnom konaní obžalovaný namietal znalecký posudok, ktorým bola stanovená všeobecná hodnota nehnuteľností v katastrálnom území Z. nad I., ako neobjektívny. Nehnuteľnosť, vrátane výrobného programu, asi po dvoch mesiacoch od jej kúpy predal za 2.000.000,- Sk, Q., s.r.o. uhradila z kúpnej ceny len 600.000,- Sk a vystavila mu zmenku na sumu 2.000.000,- Sk.

Obžalovaný k osobným pomerom na hlavnom pojednávaní vypovedal, že tri roky je na starobnom dôchodku, jeho jediným príjmom je dôchodok vo výške 600,00 € mesačne. S manželkou, ktorá je takisto starobnou dôchodkyňou, býva v mieste trvalého bydliska v štvorizbovom byte, vlastníkom ktorého je ich syn, ktorý od nich tento byt kúpil. S manželkou vlastní záhradu v katastrálnom území W., iné nehnuteľností ani hnutelné veci väčšej majetkovej hodnoty nevlastní. Svoj zdravotný stav vyhodnotil ako zlý, kvôli vysokému tlaku, srdcovej arytmií a psychickým problémom navštevuje internú, kardiologickú a psychiatrickú ambulanciu, dlhodobo užíva predpísané lieky. Súдне trestaný doposiaľ nebol.

Svedkyňa O. O. zastupovala ako členka predstavenstva poškodenú spoločnosť U., a.s. v prípravnom konaní aj pred súdom na hlavnom pojednávaní. R. pozná len v súvislosti s prevzatím účtovníctva spoločnosti W., spol. s r.o., ku ktorému došlo na základe dohody medzi obžalovaným a bývalým predsedom predstavenstva U., a.s. H.. O.. V období od 1.3.2006 do 15.9.2006 však disponovali len

časťou účtovníctva W.-u, nakoľko ani po opakovaných výzvach na skompletizovanie účtovníctva im obžalovaný zvyšok účtovných dokladov nepredložil a nakoniec ani nepodpísal zmluvu o dielo na vedenie účtovníctva. Z predloženej časti účtovných dokladov však bolo zrejmé, že aj napriek tomu, že W. dňa 3.7.2006 uznal záväzok voči U.-u v celkovej výške 4.423.871,- Sk, predával svoj majetok, ale záväzok neuhrádzal. Keď zistili, že D., s.r.o. má záväzok voči spoločnosti W., postúpili pohľadávku vo výške 2.570.446,28 Sk na D. bez toho, aby tento postup prejednali so W.-om, takáto povinnosť im zo zákona nevyplývala a oznamovacia povinnosť si splnili. Zvyšnú časť pohľadávky vo výške 2.570.446,28 Sk, ktorá pozostáva z nevyplatennej ceny za dodávku múky a za vedenie účtovníctva, si uplatňujú v trestnom konaní. Na zaúčtovanie im W. odovzdala časť účtovných dokladov - pokladničné doklady, faktúry odoslané aj vystavené, časť zmlúv a časť inventúry hmotného majetku. Faktúry neobsahovali prílohy ako dodacie listy alebo preberacie protokoly a niektoré doklady sa nedali zaúčtovať. Za vedenie účtovníctva fakturovali W.-u jedenkrát mesačne, faktúry sa neuhrádzali, preto vypovedali W.-u zmluvu o dielo uzavretú ústne, účtovnú agendu, vrátane počítača, vyzdvihol X. mladší. Svedkyňa poukázala na skutočnosť, že v účtovníctve W.-u sa nachádza príjmový pokladničný doklad č. 26004405 z 27.7.2006, potvrdzujúci hotovostné zaplatenie kúpnej ceny 600.000,- Sk X. X. za nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy z 11.11.2005, teda k vyplateniu kúpnej ceny došlo pred podpisom kúpnej zmluvy. Z účtovníctva W.-u, ako aj z faktúr, ktoré v súlade s uzavretou zmluvou o postúpení pohľadávok predložila U.-u spoločnosť D. bolo zrejmé aj to, že bol odpredaný aj ďalší majetok spoločnosti W., a to na základe faktúr: č. 690025 z 26.5.2006 na sumu 61.880,- Sk, č. 690030 z 8.6.2006 na sumu 357.000,- Sk, č. 690031 z 12.6.2006 na sumu 36.295,- Sk, č. 690032 z 15.6.2006 na sumu 16.660,- Sk, č. 690042 z 10.7.2006 na sumu 2.380.000,- Sk, č. 690080 zo dňa 7.8.2006 na sumu 302.450,- Sk, č. 690093 z 1.8.2006 na sumu 333.646,- Sk, č. 690129 z 27.9.2006 na sumu 142.800,- Sk. Z predloženého účtovníctva však nebolo zrejmé, či označené faktúry boli uhradené, zo zoznamu neuhradených faktúr vyhotoveného spoločnosťou W. dňa 27.7.2006 vyplýva, že faktúry č. 690025 a č. 690030 spoločnosť D. neuhradila. Svedkyňa poukázala aj na tú skutočnosť, že obžalovaný previedol nehnuteľnosti v Z. dňa 21.5.2007 na spoločnosť Q., s.r.o., kde jediným spoločníkom a konateľom je V. K., ktorý je zároveň spoločníkom a konateľom v spoločnosti F., s.r.o.. Po rozpredaní majetku vstúpila W., s.r.o. dňa 27.1.2007 do likvidácie. Zástupcovia poškodeného viackrát jednali s obžalovaným ohľadom úhrady vzniknutého dlhu, obžalovaný ponúkal na vysporiadanie dlhu jednoznačne nevýhodné východiská. Svedkyňa zdôraznila, že dlh vzniknutý neuhradením ceny za múku dodanú v období 2003 - 2006, uznal obžalovaný pred notárom dňa 28.7.2006. Na hlavnom pojednávaní poznamenala, že ak by kúpa predmetnej nehnuteľnosti mala tvoriť kompenzáciu pôžičky, ako to tvrdil obžalovaný, nemal byť v účtovníctve príjmový pokladničný doklad na sumu 600.000,- Sk, resp. ak by aj obžalovaný zaplatil 600.000,- Sk, a tak by bola vykompenzovaná jeho pôžička v celom rozsahu, tak by mal existovať výdavkový pokladničný doklad na túto sumu, takýto postup by bol ale porušením hospodárenia s pokladničnou hotovosťou.

Svedkyňa H. Q. B. B. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní uviedla, že vo firme W., spol. s r.o. pracovala ako vedúca ekonomického úseku od roku 1998 do 31.7.2006. S obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu a na základe jeho prosby a naliehania a aj pod tlakom rodiny prijala funkciu likvidátorky spoločnosti. S výkonom funkcie má problémy hlavne kvôli tomu, že komunikácia s obžalovaným je veľmi zložitá, najmä kvôli jeho zdravotným problémom, nevie sa dostať k účtovným dokladom spoločnosti, ktoré sa majú nachádzať v uzamknutom objekte v F.. Časť účtovných dokladov odovzdala na znalecké skúmanie a časť súdu v súvislosti s podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu. W. vlastnila celkovo tri prevádzky, v Z., F. a W., všetky boli zamerané na pekársku výrobu. Prevádzka v W. bola neskôr odstavená a v roku 2006 prevádzky F. a Z. mala v prenájme firma O. C., s.r.o., pre neplatenie nájomného im obžalovaný dal výpoveď z nájmu a prevádzky prevzala firma F.. Ešte pred likvidáciou v roku 2006 odpredala spoločnosť W. spoločnosti F. všetok hnuťelný aj nehnuteľný majetok, s výnimkou nehnuteľností v Z., ktoré kúpil obžalovaný. Pri výkone svojich pracovných povinností neprichádzala do styku so zmluvami ani inými listinami súvisiacimi s odpredajom majetku, na pokyn obžalovaného iba zaúčtovala podklady, ktoré predložila ekonómka A. Z.. Mala na starosti pokladňu, bankové účty a skladové hospodárstvo vo vzťahu k prevádzkam F. a Z.. Nevykonávala odpisy ani celkové ekonomické účtovníctvo, toto robila Z., po jej odchode účtovníctvo prevzala spoločnosť U.. Od obžalovaného vedela, že W. dlhoval U.-u, ktorý prevzal účtovníctvo aby mal prehľad o všetkých účtovných operáciách a finančných tokoch. Spoločnosť F. bola výrobcom pekárskych výrobkov, W.-u prenajímala pozemok pod budovou pekárne v F. a časť technologického zariadenia. F. odoberala múku od spoločnosti Q., s.r.o., voči ktorej vznikol niekoľkomiliónový dlh. Svedkyňa nemala žiadne informácie o pôžičke obžalovaného pre W. a nevedela sa vyjadriť k výške vlastného imania W.-u v čase vstupu spoločnosti do likvidácie.

Svedok H.. X. X. v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní uvádzal, že je spolu s obžalovaným konateľom spoločnosti F., spoločnosť s ručením obmedzeným a do 31.12.2003 bol aj konateľom spoločnosti W., spol. s r.o.. Jedinou možnosťou pre zabezpečenie plynulého chodu spoločností bola cesta pôžičiek zo strany konateľov. Všetky pôžičky boli riadne zaúčtované a peňažné prostriedky z nich boli prijaté do pokladne. Problém však bol s ich vracaním, niektoré zostali nevysporiadané. Pôžičky do spoločnosti vnášal aj tretí konateľ H.. X. X., pri odchode zo spoločnosti obidvaja previedli svoje pôžičky na obžalovaného. Zmluvy o pôžičke podpisovali za W. vždy dvaja konatelia, t.j. on podpísal zmluvu o pôžičke z 13.8.1998, na základe ktorej požičal obžalovaný W.-u 115.000,- Sk, aj zmluvy o pôžičke z 2.1.1999 na sumu 85.000,- Sk a z 1.7.2003 na sumu 400.000,- Sk. Dôvodom pôžičiek zo strany spoločníkov bolo preklenutie platobnej neschopnosti spoločnosti W., vyplývajúcej z nezaplatených pohľadávok zo strany jej odberateľov. Napríklad, v roku 2002 W. evidovala pohľadávky vo výške 15.000.000,- Sk, avšak mala aj záväzky v obdobnej výške. Napriek uvedenému sa v tom čase ešte darilo splácať úvery, leasingy a vyplácať mzdy. Pri odchode zo W.-u podpísal dňa 28.11.2003 prehlásenie o bezodplatnom postúpení zostatku pohľadávky vo výške 246.850,- Sk, titulom nevrátenej pôžičky, na obžalovaného. Spoločnosť F. prenajala spoločnosti W. svoje prevádzky, prenájom bol pravidelne fakturovaný, pri jeho odchode zo W.-u sa ale vykazoval dlh voči F. titulom nezaplateného nájomného. Na vysporiadanie tohto sa zvolila forma odpredaja časti majetku W.-u v prospech F.-u, ktorý však v tom čase nedisponoval žiadnymi finančnými prostriedkami. Záväzky a pohľadávky medzi týmito dvoma spoločnosťami boli vysporiadané v zmysle Návrhu na vysporiadanie záväzku W. voči F. z 1.4.2006, takto F. nadobudol technológiu W.-u a následne aj nehnuteľnosť - pekáreň v W.. W. U. bola dodávateľom základnej suroviny - múky. Viackrát bol s dodávateľom v jednaní, nakoľko W. evidovala nevysporiadané záväzky zo zrealizovaných dodávok múky. Zo strany W.-u sa nedodržiavali harmonogramy splácania záväzkov, preto neskôr museli za dodávky základnej suroviny platiť U.-u v hotovosti pri dodávke tovaru. Napriek uvedenému svedok vyhodnotil vzťah medzi W.-om a U.-om ako dobrý na úrovni profesnej aj ľudskej. Inicioval jednanie s U.-om, na ktorom oznámil, že s X. odchádzajú zo W.-u a navrhol, aby U. odkúpil ich spoločnosti W. a F. za mizivú čiastku. V tejto súvislosti poukázal na svoje písomné stanovisko k pohľadávke U.-u zo dňa 12.2.2009. U. nepristúpil na ich ponuku, argumentoval tým, že s pekárňou, ktorú v minulosti mal, boli len ťažkosti. Svedok sa v prípravnom konaní k faktúre č. 690042 z 10.7.2006 na sumu 2.380.000,- Sk vyjadriť nevedel, nepamätal si na fakturovaný obchod, avšak potvrdil, že v období okolo splatnosti tejto faktúry došlo k vysporiadaniu záväzku W.-u voči F.-u titulom dlžného nájomného formou odpredaja majetku W.-u v prospech F.-u. S vysporiadaním záväzku W.-u voči F.-u súvisí aj faktúra č. 690093 z 1.8.2006 na sumu 333.646,- Sk, ako aj výdavkový pokladničný doklad č. 26004641 z 31.7.2006 na sumu 1.966.457,50 Sk. Svedok sa nevedel vyjadriť ku kúpnej zmluve z 11.11.2005, na základe ktorej boli na obžalovaného prevedené nehnuteľnosti v katastrálnom území Z. nad I.. Nehnuteľnosti boli kúpené v dražbe asi za 6.000.000,- Sk, na kúpu poskytla W.-u úver VÚB. Svedok H.. X. X. bol podľa jeho vyjadrení z prípravného konania i z hlavného pojednávania do 31.12.2003 jedným z konateľov spoločnosti W., spol. s r.o.. Odberatelia neuhrádzali svoje záväzky a postupne začali pohľadávky prevyšovať výšku záväzkov, preto všetci konatelia požičiavali finančné prostriedky spoločnosti W., aby tak preklenuli platobnú neschopnosť. Za W. podpísal dňa 1.7.2003 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej obžalovaný požičal sumu 400.000,- Sk. On svoju pohľadávku voči W.-u, titulom nevrátených pôžičiek, bezodplatne postúpil na obžalovaného, keď odchádzal zo spoločnosti, ako to vyplýva z prehlásenia z 30.12.2003. V tom čase mala W. voči U.-u nevysporiadané záväzky, preto spolu s X. ponúkli U.-u svoje obchodné podiely, U. ich ponuku odmietol. Nevedel sa vyjadriť k faktúram č. 6990042 a č. 690093, ani k výdavkovému pokladničnému dokladu č. 26004641. K vzájomným aktivitám spoločností W. a F. vedel uviesť len toľko, že spolupracovali s cieľom dosiahnutia lepších hospodárskych výsledkov. Nevedel ako bolo naložené s nehnuteľnosťou v Z..

Svedok H.. K. D. vypovedal v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, že s obžalovaným sa zoznámil v roku 2005 v súvislosti s kúpou nehnuteľnosti - obchodného centra J. v Košiciach na Sídlišku dargovských hrdinov. Konal za spoločnosť D., s.r.o. a nehnuteľnosť kúpil od W.-u za dojednanú kúpnu cenu 6.500.000,- Sk. Dohodli sa aj na kúpe múčneho hospodárstva za 1.000.000,- Sk, chlebového hospodárstva za sumu okolo 250.000,- Sk a pece, ktorá bola ohodnotená na 400.000,- Sk. Prevzal aj jednu pec, ktorá bola ešte v leasingu a za ktorú platil W.-u nájom 10.000,- Sk mesačne a okolo 40.000,- Sk zaplatil na leasingové splátky. Na kúpu nehnuteľnosti si vzal úver a W.-u zaplatil kúpnu cenu takým spôsobom, že uhradil všetky jeho záväzky voči VÚB a Daňovému úradu Košice, vysporiadal pohľadávky, ktoré vymáhali dva exekútorские úrady a zvyšok, okolo 100.000,- Sk, v hotovosti odovzdal obžalovanému. Zaplatenie kúpnej ceny za hnutelné veci bolo dohodnuté formou splátok, na ktoré

W. vystavoval každý mesiac faktúry, ktoré uhradil buď v hotovosti alebo prevodom na účet. Za hnutelné veci nezaplatili W.-u zostatok 1.740.000,- Sk, vyriešilo sa to tak, že U. postúpil spoločnosti D. svoju pohľadávku voči W.-u. Leasingové splátky za spomenutú vec neplatil leasingovej spoločnosti, ale k rukám obžalovaného, avšak následne zistil, že obžalovaný splátky nepoukázal leasingovej spoločnosti D. a nedal súhlas, aby sa vec previedla na spoločnosť D.. Obžalovaný nekonal seriózne, nedodržiaval dojednané podmienky kúpy nehnuteľnosti, snažil sa vyťažiť z predaja viac peňazí ako bolo dojednané. Záležitosť ohľadom leasingových splátok s obžalovaným neriešil, už vedel, že sa k týmto prostriedkom nedostane. Niekoľkokrát vrátil obžalovanému faktúry ako neopodstatnené. Nevedel sa vyjadriť k faktúram č. 690080 a č. 690129, tieto mu obžalovaný nezaslal, fakturovaný tovar od W.-u nekúpil a teda fakturované čiastky neuhradil, nevedel sa vyjadriť ani k prevodu vlastníckych práv vo vzťahu k nehnuteľnostiam v katastrálnom území Z..

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia:

Ing. U. W., majoritný vlastník spoločnosti U., a.s. v sledovanom období, v pozícii vedúceho hospodárskeho dvora, vypovedal, že tak ako to uvádzal sám obžalovaný, W. bola od samého začiatku odsúdená na neúspech a tak sa aj konatelia spoločnosti správali, cieľavedomo poškodzovali ich firmu a majetok získaný na úkor ich spoločnosti previedli na seba, to isté platí aj pre spoločnosť F.. W. si od augusta 2003 neplnila svoje záväzky voči U.-u, čo ale nebránilo tomu, aby bol vykonaný nevýhodný prevod nehnuteľností v Z. na obžalovaného ako fyzickú osobu, ktorý ich následne prenajal W.-u a prevod nehnuteľností a hnutelných vecí na manželku syna obžalovaného J. X.. Majetok a finančná hotovosť sa previedla aj na spoločnosť F., čo je preukázané aj pokladničným dokladom č. 26004641 zo dňa XX.X.XXXX príjemcu F. na sumu 1.966.457,50 Sk, ktorou sumou boli čiastočne uhradené dodávateľské faktúry a tzv. „ostatné služby“ 1.048.062,70 Sk. W. teda disponoval finančnými prostriedkami, ktoré previedol na F. aj napriek tomu, že voči U.-u mal nevysporiadané záväzky od roku 2003. Na zakrytie zámeru robili konatelia spoločnosti W. a následne sám obžalovaný obchodné stretnutia, boli navrhované splátkové kalendáre, ktoré však nikdy neboli dodržané, následne sa robili nové a nové. Obžalovaný prisľúbil, že z predaja zásob a z predaja nákupného strediska J. záväzky voči U.-u vysporiada, po predaji však U. nedostal ani korunu. V čase, keď bol dlh W.-u okolo 4.300.000,- Sk, W. navrhol, aby U. odkúpil nehnuteľnosť a technológiu v F. za 5.000.000,- Sk. Bolo to zjavne nevýhodné s porovnaním s tým, že nehnuteľnosť v Košiciach - OC J. predal za 6,5 milióna Sk. U. nemal záujem prevádzkovať pekáreň F. v F., v minulosti prevádzkovanú pekáreň zatvorili. Ekonomický úsek W.-u sídlil na X. I., nie v kancelárskych priestoroch, ale v skladoch, kde zamestnankyne mali otravné podmienky. V záujme záchrany peňazí pre U. navrhol, že budú viesť účtovníctvo W.-u, nakoľko to mali v predmete činnosti. Došlo k presunu časti PC a účtovných dokladov W.-u do sídla U.-u, niekedy v roku 2005. Vzhľadom ku opakujúcim sa chybám v dokladoch, nekompletným dokladom, nedodržiavaním termínov predkladania účtovných dokladov, ukončil U. vedenie účtovníctva W.-u a PC a účtovné doklady oproti podpisu odovzdal. Svedok poukázal aj na to, že likvidátorkou W.-u sa stala príbuzná obžalovaného, následne jeho ďalšia príbuzná, likvidácia sa ťahá roky kvôli tomu, aby pre uplynutie lehoty nebolo možné odporovať niektoré právne úkony. O úmysle obžalovaného svedčí aj to, že v súčasnosti nemá ani vlastný byt, pôvodný predal svojmu synovi a okrem 10 árovej záhradky v W. nemá žiaden majetok. V období, keď začali narastať dlhy W.-u voči U.-u, bol predsedom predstavenstva U.-u a zároveň jeho výkonným riaditeľom H.. J. O., on mal na starosti mlyn a obchodnú agendu. Keď nastal problém so W.-om, začal sa v tom angažovať svedok a po jeho zásahu nastali v roku 2005 zmeny v tom, že za múku sa platilo buď v hotovosti, alebo prevodným príkazom jeden deň pred dodávkou, alebo v deň dodávky. Kvôli tomu, že O. nezvládol situáciu, predstavenstvo ho začiatkom roku 2006 odvolalo z funkcie výkonného riaditeľa aj z postu predsedu predstavenstva. Múku od U.-u nakupoval W. a naňho sa teda viazali všetky záväzky. W. dodával múku spoločnosti F., ktorá, podľa vyjadrenia obžalovaného, zabezpečovala 70% výroby chleba a pečiva pre W., avšak nemala žiadne obchodné vzťahy s U.-om. W. a F. si navzájom fakturovali, potom konatelia X. a X. vyvolali exekúciu voči W.-u, ktorý šiel do likvidácie a F. pokračoval vo výrobe. W. nevyplatila U.-u ani za vedenie účtovníctva cca 17.000,- Sk až 19.000,- Sk.

Svedok H.. U. W. sa v rámci svojej druhej výpovede na hlavnom pojednávaní vyjadril k uznaniu záväzku zo dňa 03.07.2006 tak, že rukou sa dopisovali poznámky k jednotlivým faktúram označeným v uznaní záväzku po podpise tohto dokumentu, tak, ako postupne W. splácal svoje záväzky voči U.-u. Neskôr totižto, ako to uviedol v predchádzajúcej výpovedi, bola nová dodávka podmienená úhradou staršej faktúry vo výške ceny novej dodávky. Potvrdil, že žalobou sa na Okresnom súde Humenné domáhal U. voči W., s.r.o. v prvom rade a voči obžalovanému X. X. v druhom rade zaplata sumu 1.500.000,- Sk s príslušenstvom. Žalobu spracoval právnik, na ktorého sa spoliehal a neskôr keď zistil, že žaloba

mala procesnú chybu, v dôsledku čoho by v konaní neuspeli, a keď z komunikácie s obžalovaným jednoznačne vyplývalo, že W. v podstate neexistuje, že jeho nehnuteľnosti a drobný nehnuteľný majetok boli rozpredané, zobrali žalobu späť.

Svedok H.. J. O. uviedol, že v rokoch 1995 až 2005 bol riaditeľom spoločnosti U., a.s., ktorá ako vlastníč mlynu dodávala múku spoločnosti W., spol. s r.o., v tejto súvislosti sa pozná s obžalovaným, s ktorým mal výlučne pracovný vzťah. W. ako jeden z väčších odberateľov uhrádzal kúpnu cenu za múku dodanú do Z., F. a S., aj keď niekedy došlo k časovému sklzu. Ohľadom omeškania s úhradou faktúr prebehli jednaná a boli uzatvárané dohody, ale pre odstup času sa k tomu bližšie vyjadriť nevedel. Vo všeobecnosti U. dodával múku aj v prípade neuhradených predošlých faktúr, pokiaľ si s odberateľmi dojednali splátkový kalendár. V jednom prípade sa ohľadom pohľadávok voči W.-u jednalo aj s H.. X. a H.. X., od ktorých ale nedostal ponuku na odkúpenie ich obchodných podielov. V určitom období viedol U. účtovníctvo W.-u, aby tak mohli kontrolovať jeho finančné toky. Ponuku na kúpu pekárne v W. U. odmietol, v tom čase sa už spomenutá pekáreň neprevádzkovala a nebolo by rentabilné oživiť ju. K majetkovým prevodom v spoločnosti W. sa vyjadriť nevedel.

J. X. na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať ako svedkyňa z dôvodu, že s obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu, je otcom jej manžela a ich vzájomné citové väzby sú také, že ujmu obžalovaného by počítavala ako ujmu vlastnú.

Znalkyňa H.. H. O. na hlavnom pojednávaní objasnila z akých účtovných dokladov spoločnosti W. vychádzala pri vypracovaní znaleckého posudku č. 6/2010. Nezaoberala sa otázkou rizikového podnikania zo strany obžalovaného, riešila to, či spoločnosť W. bola v úpadku, za použitia metód aplikovaných pri ekonomickom hodnotení spoločnosti a podľa zákona o konkurze v tom období platnom, kde platobne neschopný bol ten, kto mal viac ako jedného veriteľa, nebol schopný splatiť do 30 dní po lehote splatnosti viac ako jeden záväzok a predĺžený ten, kto mal viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahovala hodnotu jeho majetku. Vychádzajúc z toho uzavrela (str. 19 znaleckého posudku), že spoločnosť bola v sledovanom období v úpadku. V medziročnom období 2005 oproti 2004 poklesli tržby spoločnosti asi o 35% z dôvodu, že buď nemala zákazky, alebo nemala výhodné zákazky. V sledovanom období dochádzalo aj k znižovaniu majetku odpredajom a znižovaniu stavu zásob, kde napríklad stavby v roku 2004 (str. 5 ZP) mali hodnotu 4.000.000,- Sk, k 31.12.2005 bola ich hodnota už iba 1.533.000,- Sk. Úbytok nastal medzi 31.12.2004 a 31.12.2005. Bol znížený stav zásob, keď k 31.12.2004 bol ich stav v hodnote 1.876.000,- Sk a k 31.12.2006 už iba vo výške 552.000,- Sk. Výrazne sa zvýšili dlhodobé pohľadávky, v roku 2004 až 2005 neboli, v roku 2006 boli vo výške 14.000.000,- Sk. Z dokladov ktoré mala k dispozícii vyplynulo, že k zníženiu hodnoty hnuťel'ného majetku nedošlo, keď k 31.12.2004 bola hodnota 1.272.000,- Sk, k 31.5.2006 bola hodnota hnuťel'ného majetku 1.656.000,- Sk (str. 5 ZP). V tejto súvislosti však znalkyňa pripustila, že prvý úbytok, na základe faktúry z 26.5.2006, ani nebol zaúčtovaný v príslušnom období. Znalkyňa zaujala stanovisko k obrane obžalovaného spočívajúcej v tom, že reálne nedošlo k prevodu hnuťel'ného majetku, keď uviedla, že faktúra sa vystavuje až po odovzdaní tovaru, resp. hnuťel'ných vecí a ak odberateľ nezaplatí za tovar, predávajúci si má svoju pohľadávku vymáhať u kupujúceho. V prípade, ak obchod nebol zrealizovaný, mala sa vyhotoviť dohoda o odstúpení a na základe tejto by sa príslušná faktúra odúčtovala a to isté by sa urobilo aj v daňovom priznaní k DPH. Spoločnosť W. vykazovala k 31.12.2005 záporné vlastné imanie a k tomuto dátumu nebola schopná uhrádzať svoje záväzky v lehotách do 30 dní po ich splatnosti (ako konštatovala na str. 17 ZP). Už v období roku 2004, kde sa predlžovali lehoty splatnosti krátkodobých záväzkov, skonštatovala nízku likviditu a nesolventnosť spoločnosti. Nevedela sa vyjadriť k tomu, či obžalovaný poskytol spoločnosti W. v roku 2004 pôžičky vo výške 500.000,- Sk a vo výške 600.000,- Sk, avšak ak by bolo k takejto pôžičke došlo, malo by sa to objaviť na záväzkoch voči spoločníkom a združeniu, kde k 31.12.2004 je zaúčtované len 30.000,- Sk a k 31.5.2006 7.000,- Sk. V účtovníctve sú však podľa výkazov zaúčtované dlhodobé záväzky, k 31.12.2004 vo výške 4.124.000,- Sk a k 31.5.2006 vo výške 2.985.000,- Sk. V položke finančné výpomoci bola k 31.12.2004 zaúčtovaná suma 287.000,- Sk, v roku 2005 a 2006 sa v tejto položke neobjavilo nič. V osobitnej položke boli v účtovníctve W. účtované bankové úvery vo výške 4.234.000,- Sk.

Po výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní bolo jej uložené doplniť znalecký posudok č. 6/2010 odpoveďami na zadané otázky.

Zo záverov znaleckého posudku č. 6/2010 zo dňa 13.7.2010 vyplýva, že spoločnosť W., spol. s r.o. v období rokov 2005 a 2006 nedosahovala optimálne hodnoty a vykazovala stav nízkej likvidity a nesolventnosti podniku, a to už od roku 2004. V sledovanom období nedisponovala voľnými prostriedkami, ktoré by mohla použiť po úhrade všetkých krátkodobých splatných záväzkov, čo je znakom zlej finančnej pozície podniku a jeho likvidity. V roku 2005 oproti roku 2004 čiastočne stratila svoju produkčnú silu, jej tržby poklesli asi o 35%. K 31.12.2005 a až do mája 2006 vykazovala záporné vlastné imanie, známky predĺženia a nebola schopná uhrádzať svoje záväzky do 30 dní po dobe splatnosti, teda v danom období spoločnosť bola v úpadku. Z dostupných a predložených dokladov sa znalecky nedalo potvrdiť, či zo strany zodpovedných osôb boli prijaté opatrenia na zvrátenie negatívneho vývoja spoločnosti W., spol. s r.o..

Aj v Doplnku č. 1 k znaleckému posudku č. 6/2010 zo dňa 19.11.2014 znalkyňa konštatovala úpadok spoločnosti W. v období rokov 2005 - 2006, pričom ani po znovuposúdení a zadovážení ďalších účtovných dokladov nebolo na základe nich možné jednoznačne uzavrieť, či zo strany zodpovedných osôb boli prijaté vhodné a primerané opatrenia na zvrátenie negatívneho vývoja spoločnosti W. v roku 2004. Len vzhľadom na platobnú disciplínu spoločnosti v roku 2005 sa dá konštatovať, že k predĺženiu úpadku spoločnosti malo byť s odbornou starostlivosťou konané v priebehu roku 2005. Doplnok k znaleckému posudku nedal odpoveď na to, či faktúry č. 690025, 6900302, 6900312, 690032, 690042, 690093, 690080 a 690129 boli riadne vedené v účtovníctve spoločnosti W., resp. či boli odúčtované, nakoľko účtovná evidencia za sledované obdobie nie je kompletná, resp. nebola ako taká predložená znalkyni. V účtovníctve spoločnosti je z titulu pôžičky pravdepodobne evidovaná suma vo výške 600.000,- Sk voči obžalovanému, počas celého roka 2005 bez zmien a v roku 2006, do 31.5.2006 bola zúčtovaná čiastka vo výške 4.440,11 Sk znižujúca tento záväzok, iné dlhodobé záväzky z titulu pôžičky voči obžalovanému, príp. iným osobám nie je možné z účtovníctva identifikovať.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním listín:

Výpis z Obchodného registra Okresného súdu Košice I na spoločnosť W., spol. s r.o., Košice v likvidácii, z ktorého okrem iného vyplýva, že konateľom spoločnosti bol od 20.4.2004 obžalovaný X. X., spoločnosť je v likvidácii od 27.1.2007, likvidátorkou je Q. B., od 4.7.2001 do 19.4.2004 bol jedným zo spoločníkov a konateľov spoločnosti H.. X. X. a od 7.5.1991 do 19.4.2004 aj H.. X. X..

Výpis z Obchodného registra Okresného súdu Košice I na spoločnosť U., a.s., kde od 31.5.2006 je predsedom predstavenstva O. O., v období od 6.9.2000 do 30.5.2006 bol predsedom predstavenstva H.. J. O..

Výpis z Obchodného registra Okresného súdu Prešov na spoločnosť F., spoločnosť s ručením obmedzeným, kde spoločníkmi a konateľmi sú X. X. od 26.11.1997 a V. K. od 25.1.2007, do 24.1.2007 za spoločnosť konali aj H.. X. X. a Ing. X. X..

Pavol K. je podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov na spoločnosť Q., s.r.o. jediným spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti, ktorá vznikla 4.5.2006.

Výpis z Obchodného registra Okresného súdu Košice I na spoločnosť D., s.r.o. preukazuje, že za spoločnosť konajú H.. K. D. a H.. R. D..

Kúpnu zmluvu uzavreli dňa 11.11.2005 W., spol. s r.o., Košice ako predávajúci a obžalovaný X. X. ako kupujúci, predmetom je prevod vlastníckych práv k nehnuteľnostiam - domu a pozemkom s príslušenstvom v katastrálnom území Z. nad I., evidovaným na liste vlastníctva č. 444 Katastrálneho úradu v Prešove, Správy katastra B. K. I.. Podľa článku 4 citovanej zmluvy kupujúci dohodnutú kúpnu cenu 600.000,- Sk uhradil v prospech predávajúceho pred podpisom kúpnej zmluvy. Za predávajúceho uzavrel zmluvu obžalovaný X. X..

Obžalovaný na základe G. č. 1/2006 zo dňa 1.7.2006 prenajímal W.-u vyššie označené nehnuteľnosti od 1.7.2006 za 50.000,- Sk mesačne.

Výpis z listu vlastníctva č. 444 zo dňa 7.5.2007 preukazuje, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.1.2007 nadobudla nehnuteľnosti v katastrálnom území Z. nad I. spoločnosť Q., s.r.o., následne, ako to

vyplýva z výpisu z LV č. 444 z 24.10.2008, na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 21.8.2007, sa vlastníkom nehnuteľností stala spoločnosť Z. E., s.r.o. so sídlom v O.. O polohe nehnuteľností svedčí aj kópia katastrálnej mapy.

W., spol. s r.o. uznal dňa 3.7.2006 svoj záväzok voči spoločnosti U., a.s. za dodávku múky a vedenie účtovníctva v celkovej výške 4.423.871,- Sk. V písomnom uznaní záväzku sú vyšpecifikované faktúry, z ktorých záväzok pozostáva, číslom, dátumom ich splatnosti a dlžnou sumou. Uznanie záväzku bolo následne doplnené tak, že veriteľ označil ktoré faktúry a v akej výške boli uhradené po tom, ako bol záväzok uznaný a pohľadávky z ktorých faktúr boli postúpené na spoločnosť D., čím sa ponížila výška uznaného záväzku zo sumy 4.423.871,- Sk na 2.291.945,28 Sk. Za dlžníka uznanie záväzku potvrdil obžalovaný.

Zoznam neuhradených faktúr z uznaného záväzku je obsiahnutý aj v Detailnom výpise pohľadávok U., a.s. voči W., spol. s r.o.. Okrem nich sú v detailnom výpise zahrnuté aj faktúry za dodávku múky č. 20060441 na sumu 67.116,- Sk, č. 20060450 na sumu 66.831,- Sk, č. 20060464 na sumu 69.830,- Sk, č. 20060473 na sumu 56.874,- Sk a faktúra, ktorou bola vyúčtovaná cena práce zo Zmluvy o dielo č. 9/06 č. 20060665 na sumu 17.850,- Sk, znamená, že celková výška pohľadávky poškodeného voči W.-u činí 2.570.446,28 Sk, teda v platnej mene 85.323,19 €.

Zoznam faktúr neuhradených spoločnosťou W., jednotlivé faktúry, prílohu ktorých tvoria výdajky - prevodky potvrdené W.-om, predložil poškodený

Faktúry, ako sú označené v písomnom uznaní záväzku z 3.7.2006, sa nachádzajú v účtovníctve oboch spoločností, dlžník ich má vedené aj v počítačovom systéme v položke „záväzky a pohľadávky voči U., a.s.“.

Obžalovaný navrhol písomne dňa 29.7.2006 U.-u kapitalizáciu uznaného záväzku 4.423.871,- Sk formou odkúpenia pekárne W..

Faktúrami č. 690025 zo dňa 26.5.2006 sumou 61.880,- Sk a č. 690030 zo dňa 8.6.2006 sumou 357.000,- Sk vyúčtoval W. spoločnosti D. kúpnu cenu za predané strojno-technologické zariadenia.

Spoločnosť D. potvrdila dňa 20.3.2006 účtovný stav a priznala záväzok voči spoločnosti W., za dodávky pekárenských výrobkov vo výške 213.445,80 Sk, za užívanie strojno-technologických zariadení vo výške 1.095.759,10 Sk a za odpredaj nehnuteľností vo výške 882.621,03 Sk a zároveň žiadala W. o vystavenie dobropisu na sumu 90.000,- Sk v súvislosti s prenajatou etážovou pecou, ktorú vrátila W.-u.

W. fakturovala D. za zariadenie predajne OC J. faktúrou č. 690080 zo dňa 7.8.2006 sumu 302.450,- Sk, za zariadenie pekárne OC J. faktúrou č. 690129 zo dňa 27.9.2006 sumu 142.800,- Sk.

V prílohe listu z 5.6.2006 vrátila D., s.r.o. faktúru č. 690025 na sumu 61.880,- Sk kvôli nesúhlasu s výškou fakturovanej sumy a v prílohe listu zo dňa 14.6.2006 aj faktúru č. 690030 na sumu 357.000,- Sk kvôli absencii formálnych náležitostí a čiastočného nenaplnenia zmluvy o budúcej kúpnej zmluve.

Kúpnu cenu za zariadenie predajne v W. fakturovala spoločnosť W. kupujúcemu J. X. X. faktúrou č. 690031 zo dňa 13.6.2006 sumou 36.295,- Sk a za zariadenie predajne B. K. faktúrou č. 690032 zo dňa 15.6.2006 sumou 16.600,- Sk.

Aj spoločnosti F. fakturovala W. faktúrou č. 690042 zo dňa 10.7.2006 za predané zariadenie sumu 2.380.000,- Sk a faktúrou č. 690093 zo dňa 1.9.2006 sumu 333.646,- Sk za predaj hnuťelného majetku a dopravných prostriedkov na základe kúpnej zmluvy zo dňa 1.8.2006.

Spoločnosť U., a.s. uzavrela ako postupca so spoločnosťou D., s.r.o. ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupca postúpil časť pohľadávok voči spoločnosti W., spol. s r.o., S. v sume 1.740.525,70 Sk vrátane DPH, čo písomne oznámil postupca W.-u dňa 4.9.2006. Zoznam postúpených pohľadávok s uvedením čísla faktúr, výšky istiny a termínu splatnosti je vymedzený v prílohe č. 1 citovanej zmluvy.

W. a U. boli v obchodnom vzťahu aj na základe zmluvy o dielo zo dňa 1.3.2006, ktorou sa U. zaviazal viesť účtovníctvo W.-u s účinnosťou od 1.3.2006 na dobu neurčitú za sumu 30.000,- Sk mesačne.

Špecifikovanú účtovnú agendu a technické zariadenie spoločnosti W. prevzal U. oproti preberaciemu protokolu dňa 27.3.2006.

Smernicou č. 1/2006 boli upravené záväzné termíny predkladania mesačných výkazov a podkladov na spracovanie mesačnej uzávierky spoločnosti W..

Obsah spisového materiálu tvoria aj tri zmluvy o pôžičke uzavreté medzi X. X. ako veriteľom a spoločnosťou W. ako dlžníkom. Na základe prvej zo dňa 13.8.1998 mal veriteľ požičať dlžníkovi sumu 115.000,- Sk s 22% ročným úrokom na obdobie do 31.12.1999, na základe druhej zo dňa 2.1.1999 mal požičať 85.000,- Sk s 22% ročným úrokom na obdobie do 31.12.1999 a na základe zmluvy z 1.7.2003 sumu 400.000,- Sk s mesačným úrokom vo výške 4.000,- Sk na obdobie do 31.8.2004.

Ing. X. X. písomne dňa 28.11.2003 prehlásil, že zostatok pohľadávky voči W.-u vo výške 246.850,- Sk postúpil v prospech obžalovaného bezodplatne. To isté písomne dňa 30.12.2003 vo vzťahu k zostatku pohľadávky vo výške 2.313.740,- Sk prehlásil aj H.. X. X..

Obžalovaný písomne dňa 1.4.2006 navrhol spoločnosti F. vysporiadať záväzok titulom nevyplateného nájomného za 3. štvrtrok a 4. štvrtrok 2004, ktoré bolo platobným rozkazom W.-u uložené zaplatiť vo výške 892.500,- Sk s príslušenstvom a vo výške 178.500,- Sk s príslušenstvom, tak, že na F. sa prevedie nehnuteľný majetok - pekáreň W. a hnuťelný majetok v pekárni F., vrátane motorových vozidiel vo vlastníctve W.-u.

Obsah spisového materiálu tvoria aj ďalšie účtovné doklady spoločnosti W., ktoré boli podkladom pre spracovanie znaleckého posudku č. 6/2010 a doplnku č. 1: výpis zo Živnostenského registra SR na subjekt J. X. X. a uznesenie Okresného súdu v Humennom sp. zn. 17C/201/2007 z 11.5.2001, ktorým v právnej veci žalobcu U., a.s. proti žalovaným W., spol. s r.o. a X. X. o odporovateľnosť právneho úkonu a zaplatenie sumy 1.500.000,- Sk s príslušenstvom, súd zastavil konanie z dôvodu späťvzatia žaloby.

Aj zo spisu Okresného súdu Humenné 17C 101/2007 okrem vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca, v zastúpení X.. Q. F., advokátom, vzal späť žalobu podanú na Okresnom súde Humenné dňa 31.10.2007 písomným podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 09.05.2011, pričom späťvzatie žaloby neodôvodnil.

K osobe obžalovaného boli prečítané:

Odpis registra trestov, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a správy o povesti z miesta bydliska vypracované Mestskou políciou v Z., podľa ktorých má obžalovaný v mieste trvalého bydliska dobrú povesť, žije v spoločnej domácnosti s manželkou, je dôchodca, bez záznamu o priestupkovom konaní.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je jedným zo základných právnych princípov na ktorých je postavené trestné konanie a je zároveň základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci. Predmetom dokazovania boli skutočnosti, z ktorých bolo možné zistiť, či žalovaný skutok bol spáchaný, za akých okolností, kde, kedy, akým spôsobom, z akých príčin a s akými následkami, ale aj okolnosti, ktoré charakterizujú osobu obžalovaného a formu zavinenia. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 ods. 10 Trestného poriadku v sebe zahŕňa aj právo procesných strán obstarávať dôkazy, čo stranám v tomto konaní nebolo upreté, ale zároveň aj povinnosť súdu s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu skutočností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech, ktorú povinnosť súd splnil. Len v jednom prípade súd odmietol návrh na doplnenie dokazovania, ktorý predložil súdu pred ostatným rozhodnutím vo veci samej poškodený a ktorým sa domáhal zabezpečenia listín - daňových priznaní spoločnosti W. s.r.o. za roky 2004 - 2006, súvahy a výsledovky s prílohami za roky 2004 a 2005 a predlikvidáčnej mimoriadnej uzávierkovej dokumentácie z roku 2006, ako nedôvodný, v nadväznosti na už vykonané dôkazy, predchádzajúce posúdenie veci a vyslovené právne názory odvolacieho súd, v zmysle čoho

je neaktuálnosť navrhnutých dôkazov zrejماً. Vykonané dôkazy súd v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré založil na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach, nezávisle od toho, či dôkazy obstaral súd sám, či tak urobili v prípravnom konaní orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V danom prípade dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní súd opätovne prehodnotil po tom, ako odvolací súd druhýkrát zrušil rozsudok, ktorým bolo, naposledy dňa 10.08.2016, vo veci rozhodnuté a dospel k záveru, že výsledky vykonaného dokazovania nepostačujú na uznanie viny obžalovaného a uplatnil postup podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku, keď X. X. spod obžaloby oslobodil, pretože skutkový dej v nej popísaný nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c/, ods. 3 Trestného zákona a ani iného trestného činu.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný X. X. bol od 20.4.2004 štatutárnym orgánom, jediným konateľom obchodnej spoločnosti W., spol. s r.o., S., za ktorú konal do 27.1.2007, kedy spoločnosť vstúpila do likvidácie a likvidátorkou sa stala Q. B.. Do 19.4.2004 boli konateľmi a spoločníkmi obchodnej spoločnosti aj H.. X. X. a H.. X. X.. Obžalovaný bol zároveň spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti F., spoločnosť s ručením obmedzeným, do 24.1.2007 spolu s H.. X. X. a H.. X. X., od 25.1.2007 s V. K., ktorý 4.5.2006 založil obchodnú spoločnosť Q., s.r.o. a sám aj za túto spoločnosť konal. V sledovanom období (roky 2005 až 2006) boli v majetku W.-u tri pekárne, v S., v W., v Z. a na základe zmluvy o nájme si W. prenajímala od spoločnosti F., za mesačné nájomné 72.000,- Sk, pekárne v F., ktorá tvorila väčšinu výrobnéj a obchodnej produkcie. Spoločnosť U., a.s. ako vlastníka mlynu dodávala spoločnosti W. múku, ktorej kúpnu cenu účtovala faktúrami. W. si od augusta 2003 neplnil voči U.-u záväzky, keď neuhradil v lehote splatnosti faktúry zaevidované v účtovníctvach obidvoch obchodných spoločností a vyšpecifikované v písomnom uznaní záväzku zo dňa 3.7.2006, podľa ktorého k uvedenému dátumu dlhoval za dodávku múky a vedenie účtovníctva celkovo 4.423.871,- Sk. G. za W. uznal a potvrdil podpisom obžalovaný. Faktúry zahrnuté v uznaní záväzku sú vedené v počítačovom systéme W.-u, v položke „Záväzky a pohľadávky voči U., a.s.“. W. a U. boli v obchodnom vzťahu aj na základe zmluvy o dielo zo dňa 1.3.2006, v súlade s ktorou U. viedol účtovníctvo W.-u, za dojednanej mesačnej odmeny 30.000,- Sk. Vzhľadom na neplnenie záväzkov chcel mať totižto U. prehľad o finančných tokoch W.-u, avšak kvôli nedodržiavaniu povinností v zmysle Smernice č. 1/2006 vypovedal W.-u zmluvu o dielo a vrátil mu časť účtovnej evidencie a počítač, ktoré prevzal oproti preberaciemu protokolu zo dňa 27.3.2006. Odmena za vedenie účtovníctva vyúčtovaná faktúrou č. 20060665 zo dňa 25.10.2006 sumou 17.850,- Sk zo strany W.-u vyplatená nebola. Do 30.5.2006 bol predsedom predstavenstva U.-u H.. J. O., ktorý potvrdil, že U. dodával W.-u múku aj napriek neuhradeným predošlým faktúram. K 30.5.2006 bol kvôli nezvládnutej situácii H.. J. O. odvolaný z funkcie výkonného riaditeľa aj z postu predsedu predstavenstva U.-u, predsedníčkou predstavenstva sa stala O. O.. Ing. U. W., majoritný vlastníka U.-u, následne zaviedol pre W. princíp, že za dodávku múky sa platilo buď ihneď v hotovosti, alebo prevodom na účet pred odobratím tovaru.

V rámci vedenia účtovníctva spoločnosti W. U. zistil, že spoločnosť D., s.r.o., za ktorú konali H.. K. D. a H.. R. D., má voči W.-u pohľadávku, čo okrem iného vyplýva aj z potvrdenia účtovného stavu spoločnosti D. a uznania záväzku voči spoločnosti W. zo dňa 20.3.2006. V nadväznosti na uvedené uzavrel U. ako postupca s D.-om ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola postúpená časť pohľadávky voči W.-u v sume 1.740.525,70 Sk vrátane DPH, čo bolo dňa 4.9.2006 písomne oznámené W.-u. Zvyšnú časť pohľadávky vo výške 2.570.446,28 Sk, titulom nevyplatennej ceny za dodávku múky a ceny za vedenie účtovníctva, si poškodený uplatnil na náhradu v tomto trestnom konaní.

Preukázané je, že W. navrhoval prostredníctvom obžalovaného v rámci jednaní ohľadom úhrady dlhu splátkové kalendáre, ktoré však neboli dodržané a dlh nebol vysporiadaný ani z kúpnej ceny utŕženej z predaja OC J. a ani z predaja zásob a hnutelného majetku spoločnosti. Pôvodní spoločníci W.-u H.. X. X. a H.. X. X. ponúkli U.-u svoje obchodné podiely na vysporiadanie záväzkov W.-u, čo U. odmietol, rovnako ako aj ponuku na kúpu nehnuteľnosti a technológie v F. za 5.000.000,- Sk, ako absolútne nevýhodné riešenie dlhu. Obžalovaný navrhol U.-u kapitalizáciu uznaného záväzku vo výške 4.423.871,- Sk aj písomne dňa 29.7.2006, a to formou odkúpenia pekárne v W.. Následne H.. X. X. i H.. X. X. pri odchode zo spoločnosti W. previedli svoje obchodné podiely na obžalovaného a zároveň na neho H.. X. dňa 28.11.2003 a H.. X. dňa 30.12.2003 bezodplatne postúpili zostatky svojich pohľadávok voči W.-

u titulom nevrátených pôžičiek, H.. X. vo výške 246.850,- Sk a H.. X. vo výške 2.313.740,- Sk. Obidvaja posledne menovaní zhodne tvrdili, že spoločnosti W. poskytli pôžičky preto, lebo odberatelia neuhrádzali svoje záväzky a toto bola jediná možnosť ako zabezpečiť plynulý chod spoločnosti. Podľa nich všetky pôžičky boli riadne zaúčtované a peňažné prostriedky z nich prijaté do pokladne spoločnosti. Zhodne s obžalovaným tvrdili, že aj obžalovaný požičal W.-u, na základe zmluvy o pôžičke z 13.8.1998 115.000,- Sk, na základe zmluvy z 2.1.1999 85.000,- Sk a zmluvy zo dňa 1.7.2003 400.000,- Sk, kde označené zmluvy za W. podpísali obidvaja. Podľa obžalovaného mal on požičať W.-u 1.000.000,- Sk na splácanie záväzkov. Znaleckým dokazovaním však bolo preukázané, že v účtovníctve spoločnosti je z titulu pôžičky pravdepodobne evidovaná len suma 600.000,- Sk a to počas celého roka 2005, na ktorú bola v roku 2006 zúčtovaná čiastka vo výške 4.440,11 Sk, znižujúca záväzok spoločnosti voči obžalovanému. Iné dlhodobé záväzky titulom pôžičiek obžalovaného, príp. iných osôb, nie je možné z účtovníctva W.-u identifikovať. Účtovná evidencia spoločnosti W., ako to vyplýva z výsledkov znaleckého skúmania v odbore Ekonómia a manažment a Bytové zariadenie, výpovede znalkyne H.. H. O., výpovede zástupcov poškodenej strany O. O. a H.. U. W., ale aj svedkyne H.. Q. B., nebola kompletná, aj v štádiu likvidácie spoločnosti bol problém so získaním účtovných dokladov od obžalovaného.

Jednoznačne je preukázané aj to, že obžalovaný previedol na seba ako na fyzickú osobu, kúpnu zmluvou zo dňa 11.11.2005, nehnuteľnosti W.-u v katastrálnom území Z. nad I. vrátane ich príslušenstva, evidované na LV č. 444. Podľa článku 4 citovanej zmluvy kupujúci, teda obžalovaný, dohodnutú kúpnu cenu 600.000,- Sk uhradil v prospech predávajúceho pred podpisom kúpnej zmluvy. Za predávajúceho uzavrel zmluvu obžalovaný. Kúpnu cenu mal obžalovaný v zmysle príjmového pokladničného dokladu č. 26004405 z 27.7.2005, ktorý tvorí súčasť účtovníctva W.-u, zaplatiť v hotovosti vo výške 600.000,- Sk pred podpisom kúpnej zmluvy. Následne na základe zmluvy č. 1/2006 zo dňa 1.7.2006 prenajímal obžalovaný spomenuté nehnuteľnosti W.-u od 1.7.2006 za 50.000,- Sk mesačne. Neskôr, ako to vyplýva z výpisu z listu vlastníctva č. 444 zo dňa 7.5.2007, nehnuteľnosti predal kúpnu zmluvou zo dňa 25.1.2007 spoločnosti Q., s.r.o., ako sám obžalovaný tvrdil, za 2.000.000,- Sk. Na tomto mieste súd poukazuje na to, že jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti Q., s.r.o., ktorá vznikla 4.5.2006, je V. K., ktorý je od 25.1.2007 spolu s obžalovaným spoločníkom a konateľom spoločnosti F..

Obžalovaný mal postupne predávať aj zariadenie a iný huteľný majetok W.-u spoločnosti D., kúpnu cenu účtovať faktúrami: č. 690025 zo dňa 26.5.2006 sumou 61.880,- Sk, č. 690030 zo dňa 8.6.2006 sumou 357.000,- Sk, č. 690080 zo dňa 7.8.2006 sumou 302.450,- Sk, č. 690129 zo dňa 27.9.2006 sumou 142.800,- Sk, spoločnosti F. faktúrami: č. 690042 zo dňa 10.7.2006 sumou 2.380.000,- Sk, č. 690093 zo dňa 1.8.2006 sumou 333.646,- Sk a subjektu J. X. - X. faktúrou č. 690031 zo dňa 12.6.2006 sumou 36.295,- Sk a faktúrou č. 690032 zo dňa 15.6.2006 sumou 16.660,- Sk. W. D. obžalovaný účtoval za predané strojno-technologické zariadenia a iné, ako to potvrdil H.. K. D., konateľ spoločnosti F.-u taktiež za zariadenie a iný huteľný majetok, vrátane dopravných prostriedkov a J. X. - X. za zariadenie z predajní v W. a vo B. K., pričom v týchto prípadoch obchod nebol, podľa obžalovaného, zrealizovaný.

Podľa obžaloby mal obžalovaný odpredať huteľný majetok W.-u spoločnosti D., s.r.o. aj na základe faktúr č. 690080 zo dňa 07.08.2006 za sumu 302.650,- Sk a č. 690129 zo dňa 27.09.2006 za sumu 142.800,- Sk. Aj v tomto prípade obžalovaný tvrdil, že síce vystavil faktúry, avšak obchod neprebehol. Uvedené potvrdil aj Ing. K. D., konateľ obchodnej spoločnosti D., s.r.o. keď uviedol, že tieto dve faktúry sú mu neznáme, obžalovaný mu ich nezaslal a vyfakturovaný tovar od W.-u nekúpil.

Znalecké skúmanie v odbore Ekonómia a manažment a Bytové zariadenie vyústilo do záverov, že spoločnosť W., spol. s r.o., S. v období rokov 2005 - 2006 bola v úpadku, aj keď znalecky, ani po zadovážení ďalších účtovných dokladov a znovuposúdení vecí nebolo možné jednoznačne uzavrieť, či zo strany zodpovednej osoby, teda obžalovaného X. X., boli prijaté všetky vhodné a primerané opatrenia na zvrátenie negatívneho vývoja spoločnosti v roku 2004. Len vzhľadom na platobnú disciplínu spoločnosti v roku 2005 bolo možné konštatovať, že k predídeniu úpadku spoločnosti malo byť s odbornou starostlivosťou konané v priebehu roku 2005. V medziročnom období 2005 oproti roku 2004 poklesli tržby spoločnosti asi o 35%, dochádzalo k znižovaniu majetku odpredajom a znižovaním stavu zásob, kde napríklad stavby v roku 2004 mali hodnotu 4.000.000,- Sk, k 31.12.2005 bola ich hodnota už len 1.533.000,- Sk, bol znížený aj stav zásob, keď k 31.12.2004 mali hodnotu 1.876.000,- Sk, k 31.12.2006 to bolo iba 552.000,- Sk. Čo sa týka huteľného majetku, ktorý obžalovaný ako konateľ W.-u prevádzal na iné subjekty na základe faktúr označených v obžalobe, a obrany obžalovaného, že reálne k prevodom tohto majetku nedošlo, znalkyňa poukázala na to, že faktúra sa vystavuje až po odovzdaní

tovaru a v prípade, ak obchod nebol zrealizovaný, mala sa uzavrieť dohoda o odstúpení a na základe tejto by sa príslušná faktúra odúčtovala.

K dátumu 31.12.2005 podľa záverov znaleckého skúmania vykazovala spoločnosť W. záporné vlastné imanie a k tomuto dátumu nebola schopná uhrádzať svoje záväzky v lehotách do 30 dní po ich splatnosti, v roku 2006 bola skonštatovaná nízka likvidita a nesolventnosť spoločnosti. K 31.12.2004 boli v účtovníctve vedené dlhodobé záväzky vo výške 4.124.000,- Sk, k 31.5.2006 vo výške 2.985.000,- Sk. V položke Finančné výpomoci bola k 31.12.2004 zaúčtovaná suma 287.000,- Sk, v rokoch 2005 a 2006 sa však v tejto položke neobjavilo nič. V osobitnej položke boli v účtovníctve W.-u účtované bankové úvery vo výške 4.234.000,- Sk. Z titulu pôžičky je v účtovníctve spoločnosti evidovaná pravdepodobne suma vo výške 600.000,- Sk voči obžalovanému, počas roka 2005, v roku 2006 bola čiastka ponížená o 4.440,11 Sk, iné dlhodobé záväzky z titulu pôžičiek nie je možné z účtovníctva identifikovať. Na tomto mieste opäť súd poukazuje na to, že účtovníctvo spoločnosti W., ako bolo predložené ku znaleckému skúmaniu nebolo kompletne.

Výsledky znaleckého skúmania nedávajú jednoznačný záver o tom, že by bol obžalovaný svojim konaním spôsobil úpadok právnickej osoby W.-u a tým zmaril uspokojenie jej veriteľa, teda spoločnosti U., ako mu to obžaloba kladie za vinu. Ostatné vo veci vykonané dôkazy, najmä výpovede svedkov a listiny však podľa názoru konajúceho súdu preukazujú, že konanie obžalovaného ako štatutárneho zástupcu spoločnosti W., spol. s r.o., S. vykazovalo znaky minimálne rizikového podnikania. Nebolo dôsledne vedené účtovníctvo spoločnosti, keď sú v ňom zahrnuté faktúry, ktorými bola účtovaná kúpna cena za tovar (hnuťelný majetok), pričom k obchodom reálne nedošlo a faktúry neboli odúčtované. Rovnako neboli zaúčtované finančné výpomoci obžalovaného a ďalších dvoch spoločníkov v zmysle pôžičiek a teda je sporné, či prevodom nehnuteľností v katastrálnom území Z. nad I. obžalovaný skutočne len kapitalizoval svoju pohľadávku voči W.-u z nevrátených pôžičiek. Obžalovaný nepristupoval obozretne k vedeniu účtovníctva, účtovné doklady nepredkladal riadne na zaúčtovanie v čase keď poškodený viedol účtovníctvo W.-u, s najväčšou pravdepodobnosťou zanedbal aj archivovanie účtovných dokladov, nakoľko časť z nich nepredložil likvidátorke.

Spôsob, ktorý obžalovaný navrhol poškodenému na zlikvidovanie dlhu voči spoločnosti U. a.s. súd nevyhodnotil ako jeho snahu skutočne splniť záväzky, keďže nedodržiaval splátkové kalendáre, ktoré sám navrhoval a ponúkal pre poškodeného absolútne nevýhodné postupy. Na tomto mieste súd poukazuje aj na väzby obžalovaného na iné obchodné spoločnosti, obchodovanie s týmito spoločnosťami a prevody majetku spoločnosti W..

Aj napriek uvedenému však nie je možné uzavrieť, že obžalovaný svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c/, ods. 3 Trestného zákona, nakoľko nebolo v konaní preukázané, že postupom popísaným v obžalobe spôsobil úpadok spoločnosti W., spol. s r.o., Košice a tým zmaril uspokojenie jej veriteľa U., a.s.. Pri zachovaní totožnosti žalovaného skutku, ako to zdôraznil odvolací súd, nemožno konanie obžalovaného posúdiť ani ako iný trestný čin, preto postupoval súd podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku a X. X. spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že žalovaný a prejednaný skutok nie je trestným činom.

O nároku poškodeného U., a.s. na náhradu majetkovej škody, ktorý bol uplatnený riadne a včas, súd nemohol rozhodnúť inak ako postupom podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku a teda odkázať poškodeného na civilný proces, keďže obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.